

บันทึก

เรื่อง ความหมายของสัตว์แพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
(กรณีปศุสัตว์เขต ปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์อำเภอ)

กรมปศุสัตว์ได้มีหนังสือที่ กษ ๐๖๐๑/๔๘๓๔๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า กรมปศุสัตว์ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ กำลังประสบปัญหาอันเกิดจากการตีความตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากกรมปศุสัตว์มีความประสงค์จะให้ข้าราชการของกรมปศุสัตว์ ตำแหน่งปศุสัตว์เขต ตำแหน่งปศุสัตว์จังหวัด และตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอซึ่งเป็นตำแหน่งในสายงานผู้บริหารในฐานะผู้แทนกรมปศุสัตว์ในระดับเขต หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด และอำเภอ ตามลำดับ เป็นสัตว์แพทย์ตามความหมายในพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะบุคคลในตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้ที่มีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์และมีความสามารถในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าเป็นอย่างสูง อีกทั้งยังเป็นสัตว์แพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยการแต่งตั้งด้วย แต่โดยที่พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ ได้ให้ความหมายของคำว่า “สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตว์แพทย์ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ ตำแหน่งปศุสัตว์เขต ตำแหน่งปศุสัตว์จังหวัด และตำแหน่งปศุสัตว์อำเภอ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นสัตว์แพทย์ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสัตว์แพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๑ จะเป็น สัตวแพทย์ตามความหมายในพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ ถ้าไม่เป็นสัตว์แพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ จะมีวิธีการใดบ้างที่จะสามารถดำเนินการให้ปศุสัตว์เขต ปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์อำเภอ อยู่ในความหมายของคำว่า “สัตว์แพทย์” ตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมปศุสัตว์) แล้ว เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลให้เป็นสัตว์แพทย์ได้นั้น ก็เป็นการแต่งตั้งบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นการเฉพาะ โดยบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจะมีวุฒิความรู้อย่างไรก็ได้ ดังนั้น บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีให้เป็นสัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์จึงมิได้เป็นสัตว์แพทย์ตามกฎหมายอื่น ๆ โดยอัตโนมัติ สำหรับความประสงค์ของกรมปศุสัตว์ที่ต้องการให้ปศุสัตว์เขต ปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์อำเภอเป็นสัตว์แพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรค

พิษสุนัขบ้า นั้นจะเป็นไปได้หรือไม่เพียงใด ย่อมต้องขึ้นอยู่กับคำนิยามคำว่าสัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคพิษสุนัขบ้ามีความหมายเพียงใด

มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕^๑ ได้นิยามคำว่า “สัตว์แพทย์” ให้หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตว์แพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้าด้วย แต่โดยที่พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้ามิได้นิยามความหมายของคำว่า “สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์” ไว้ให้หมายความว่าอย่างไร การตีความคำว่า “สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์” จึงต้องตีความตามความหมายโดยทั่วไปว่าหมายความถึงบุคคลซึ่งเป็นสัตว์แพทย์และรับราชการอยู่ในกรมปศุสัตว์ โดยบุคคลที่จะเป็นสัตว์แพทย์ย่อมได้แก่ผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งสามารถประกอบการบำบัดโรคสัตว์ได้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕^๒ และเมื่อบุคคลนั้นเป็นข้าราชการในกรม

๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือของราชการส่วนท้องถิ่น และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตว์แพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

๒ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“การบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันกระทำโดยตรงต่อร่างกายสัตว์ เพื่อตรวจหรือรักษาโรคและหมายความรวมถึงการป้องกันโรค การกำจัดโรค การตกแต่งทางศัลยกรรม การตอนหรือการผสมเทียมด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์มีสองชั้น คือ

(๑) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นหนึ่ง

(๒) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสอง

มาตรา ๒๑ ความรู้หรือความชำนาญของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ คือ

(๑) สำหรับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นหนึ่ง

(ก) ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถานศึกษาในประเทศไทย

(ข) ได้รับประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์จากสถานศึกษาในประเทศไทยก่อน พ.ศ. ๒๕๒๕ และคณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว หรือ

(ค) ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตหรือประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์จากสถานศึกษาในต่างประเทศ และคณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว ถ้าเป็นคนต่างด้าวต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในต่างประเทศมาแล้วด้วย

(๒) สำหรับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสอง

ปศุสัตว์ไม่ว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน บุคคลนั้นย่อมเป็นสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ตามความหมายของบทนิยามดังกล่าว ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับสัตวแพทย์ที่อยู่ในหน่วยราชการอื่น ซึ่งบทนิยามดังกล่าวได้ให้ความหมายว่า “ผู้ซึ่งมี วุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์” ซึ่งจะเห็นว่ารัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้มีคุณวุฒิดังกล่าวโดยไม่ต้อง คำนึงถึงว่าเป็นผู้อยู่ในตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างใด ดังนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ดำรงตำแหน่งปศุสัตว์ เขต ปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์อำเภอเป็นผู้ซึ่งมีวุฒิไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาสัตว แพทยศาสตร์แล้วบุคคลเหล่านี้ก็ย่อมเป็นสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า^๓

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

(ก) ได้รับประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตร์หรือใบรับรองการศึกษาอบรมใน วิชาการบำบัดโรคสัตว์จากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรอง และคณะกรรมการได้สอบความรู เป็นที่พอใจแล้ว หรือ

(ข) มีความรู้หรือความชำนาญในการประกอบการบำบัดโรคสัตว์และคณะกรรมการได้ ทดสอบความรู้หรือความชำนาญเป็นที่พอใจแล้ว

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑), ข้างต้น